

Tesla strýčka přemluvila, aby se cestou domů stavi pro koblihy. Strýček Newt byl ale celou dobu ne-soustředěný a zaražený, i když ukusoval svoji koblihu s krémovou náplní, a náladu mu nezvedla ani Nickova kobliha s čokoládovou polevou.

Když se vrátili do domu, zjistili, že kouř už vyvětral a páchne to tam jen *trošičku* jako muffiny ze shnilých banánů, které vám spadnou do ohně. Nick hned po příchodu vykonal svůj obvyklý rituál – zvedl telefon a zkontroloval vzkazy na záznamníku – a jako obvykle se obrátil na Teslu a smutně zavrtěl hlavou.

Rodiče pořád ještě nevolali.

Strýček Newt se pomalu vydal chodbou kolem vypchaného ledního medvěda, potápěčského obleku a hromad otlučených počítačů a tiskáren do místnosti, v níž trávil většinu dne (a někdy i noci, když se mu podařilo usnout u pracovního stolu): do laboratoře v suterénu.

„Který hlupák může říkat ‚tadá‘? Já *nikdy* neříkám

„tadá“, mumlal si pod vousy, když míjel zachmuřeného Nicka.

„No tak, hod'te sebou, vy dva!“ zavolala na ně Tesla.
„Musíme si sestavit robota!“

„Vždyť v obchodě neměli žádné součástky,“ namítl Nick.

„Odkdy musíme nutně mít součástky z obchodu?“ řekla Tesla s mírným pohrdáním. „Budeme improvizovat.“

Strýček Newt nedal ani náznakem najevo, že by je poslouchal. Těsně předtím, než odešel z chodby, ale ukázal na hromadu starých počítačů.

„Klidně můžete použít něco z tohohle,“ řekl trochu nepřítomně. Mávl rukou směrem k sombreru přetékaajícímu nejrůznějšími elektronickými součástkami. „Nebo něco z mých náhradních dílů.“

Pak se otočil a zamířil po schodech do suterénu.

„Jak bychom si mohli postavit robota z téhle hromady harampádí?“ nechápal Nick.

„Copak ty to nechceš zkusit?“ divila se Tesla.

„Nevím. Možná.“

Nick se opět prosebně zahleděl na telefon, jako by jeho pohled smutného štěňátka dokázal přístroj přimět, aby začal zvonit. To se však nestalo.

„Tak jo.“ Tesla došla k sombrero a začala se přehrabávat v kupě rozmanitých oscilátorů, kondenzátorů a rezistorů. „Já si postavím robota sama. Stejně mi to bez tebe půjde líp.“

„Jak to myslíš?“

„Přesně tak, jak říkám. Mě zajímala robotika vždycky víc než tebe. Co ty bys mi asi tak mohl poradit, na co bych já nepřišla dřív a nedokázala to sestavit líp?“

Tesla zvedla malou desku s tištěnými spoji, prohlédla si ji a potom ji hodila zpátky na hromadu, protože si všimla, že je na jedné straně špinavá od něčeho, co vypadá jako zaschlý kečup.

„Ty se mě jenom snažíš vyprovokovat,“ řekl Nick. „Víš přece, že elektronice rozumím stejně dobře jako ty.“

„Jo? Tak o kolik se chceš vsadit?“

Tesla se na bratra vyzývavě zahleděla.

Měl pravdu, snažila se ho vyprovokovat. Ale to bylo jedno.

Protože to fungovalo.

„Tak třeba o pět milionů dolarů?“ navrhl Nick.

Tesla si s bratrem potřásla rukou.

„Platí.“

PODOMÁCKU VYROBENÝ CHODÍCÍ ROBOT Z POČÍTAČOVÝCH ZBYTKŮ

CO POTŘEBUJETE:

- 1 větrák z vyřazeného starého počítače o průměru 7,5 cm (můžete koupit i v obchodě s elektronikou) (A)
- 4 drátěná ramínka na šaty
- 1 devítivoltovou baterii
- 1 koncovku pro připojení devítivoltové baterie (B)
- 2 matice (jakéhokoli velikosti)
- 1 desetikorunovou minci
- horkovzdušnou pistoli
- štipací kleště
- nůžky
- elektroizolační pásku
- kus drátu navíc

02537

A

B

POSTUP

1. Kleštěmi odštípnete rovnou část každého ramínka. Získáte tak čtyři kusy drátu o délce 25,5 cm.
2. Na jeden konec každého drátu naneste horkovzdušnou pistolí velkou kapku lepidla. Nechte chvíli zaschnout a máte nohy robota – budou na podlaze lépe držet a nepoškrábou ji.
3. Druhý konec každého drátu prostrčte dírkami v rozích větráku a horkovzdušnou pistolí je přilepte na místo. Zkontrolujte, jestli ta strana větráku, na níž je štítek, směřuje dolů. Dráty připevněte lepidlem všude, kde se dotýkají plastu, aby nemohly vypadnout nebo aby se neprotáčely. Až lepidlo zaschne, bude mít váš robot nohy!

A ÚPLNĚ NAKONEC

1. Každou drátěnou nohu trochu ohněte, aby byly „končetiny“ vašeho robota trochu rozkročené směrem ven od větráku. Robot tak bude mít lepší stabilitu. Nohy ještě upravte tak, aby se všechny čtyři dotýkaly země, když robot postavíte.
2. Spojte devítivoltovou baterii s koncovkou a lepicí páskou ji připevněte na plochu spodní stranu větráku (na tu, která se

neotáčí). Ujistěte se, zda dráty nějak nepřekážejí větráku v pohybu.

3. Omotejte robota několika vrstvami elektroizolační pásky.

Utahujte ji pevně, aby nohy i přilepená baterie dobře držely.

4. Připevněte lepidlem desetikorunu k větráku tak, aby nebyla úplně uprostřed. Přelepte ještě páskou.

5. Nahoru na větrák přilepte dvě matice (budou sloužit jako oči).

6. Připojte drát od kladného pólu z větráku k červenému drátu vedoucímu z kladného pólu baterie.

7. Spojte také oba dráty vedoucí od záporného pólu – a ustupte kousek dozadu!

